לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת חיי שרה – כ״ז מרחשון תשפ״א Shabbos Parshas Chayei Sarah - November 14, 2020

הדלקת נרות שבת – 4:21 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:36 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:12 | סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:02 זמו לתפילת מנחה גדולה -11:11 | שקיעת החמה שבת קודש-4:38 | מוצש"ק צאת הכוכבים-5:28 | צאה"כ / לרבינו תם – 5:50

ה' בענייה היו הללו מטמאיז אותה והיתה חירותה ממנה והלאה וא"א לתאר צערה באלו הימים. גם אחר שכבר זכתה לבן, עדיין לא נסתיימה מסכת צערה, אכן היתה זו שמחה שאין לתאר. אר גם זו היתה מטובלת בצער, כי ליצני הדור מיהרו להודיע כי 'מאבימלך נתעברה שרה' ר"ל, ואין לך צער גדול מזה, ובנוסף התחילה דאגת ישמעאל לקנז בתור ליבה. בראותה ששהייתו בכפיפה אחת עם יצחק לא תטיב עם יצחק לא בגשמיות ולא ברוחניות. ומחוסר ברירה הגיעה למסקנא שאיז מנוס מלגרש את האמה ואת בנה, על אף שמדובר בבן חביב לאביו ולאור כל האמור מתעוררת השאלה מאליה. איר אפשר לומר על 'שני חיי שרה' 'כולם שווים לטובה'?

ואפשר שכיווז הכתוב להודיע שעל אף שעברו עליה את כל התלאות הללו היתה מאמינה שהכל הוא לטובתה ועל אף שרבו צרותיה היתה בשמחה והדתה את בוראה על כך. והדברים מדוייקים גם בלשון 'כולן שווים לטובה' היינו שגם הצער והעגמת נפש היו שווים לפניה לטובה. בידעה שיש ערר לכל היסורים הללו. ואינם באים כי אם לטובת האדם. והודיעה התורה זאת לנו כדי שנלמוד ממעשיה ולהאמיז בהשי"ת באמונה איתנה ולדעת שמפי עליוז לא תצא הרעות. וכל העובר על האדם הינו לטובתו על אף שאינו רואה זאת בעיניו הבשריות. ולכך התורה ע"י התלבשות בפטירת שרה. הודיע לנו שבסופו של דבר יבוא האדם לידי הכרה שהכל היה לטובתו. ואם לא יזכה לראות זאת בעודו בחיים יזכה לכר אחר אריכות ימיו ושנותיו. אז כשתעלה נשמתו לעולם הנצחי תבוא לידי הכרה שכדאים היו כל התלאות אשר מצאו אותו בעודו בעולם. ולכר נאמר זאת אחר סילוקה של שרה. להודיע. כי על אף שרוב ימיה עברו בצער, וקצרה דעתה להשיג את עומקה של ההשגחה העליונה, בכל זאת קבלה זאת באהבה ובאמונה שהכל לטובה. ורק אחר אריכות ימיה כשעלתה נשמתה בגנזי מרומים. אז אכן ראתה ששני חיי שרה' – 'כולן שווים לטובה'.

אפילו רגע אחת קודם זמנה. [ושוב ראיתי שכן פי' **העץ יוסר** דברי המדרש] וזהו חובת האמונה בהשגחה פרטית. שאנו מאמינים בני מאמינים. שכל מר שנעשה הוא כולו בהשגחת השי"ת, ואין שום דבר קטן שאינו בהשגחת השי"ת. וכן האריך **הרא"ש (בארחות חיים** אות כ"ו) וז"ל, "לבטוח בה' בכל לבבך ולהאמין בהשגחתו הפרטית, ובזה תקיים בלבבך היחוד השלם בהאמין בו כי עיניו משוטטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש, ובוחן לב וחוקר כליות, כי מי שאינו מאמין אשר הוצאתיך מארץ מצרים אף באנכי ה' אלקיר אינו מאמין ואיז זה יחוד שלם. כי זה הוא סגולת ישראל על כל העמים וזה יסוד כל התורה כולה, עכ"ל.

וכיון שכן, שאנו מאמץ שהקב"ה מנהיג העולם ע"י השגחה פרטית ואין שום דבר נעשה שאינו כפי רצונו. נמצא דמיתת שרה היתה נגזרה שתמות באותו רגע. רק בהשי"ת "שאין הסיבה גורם המסובב, רק המסובב גורם הסיבה". וכן האריר **הבית הלוי** (פרשת מקץ) ביסוד זה וכתב: ״דבכל דבר שבעולם יש סיבה ומסובב, וכמו אחד קנה סחורה אחת והרויח סר גדול בזה ולפי שכל האנושי קניית הסחורה היה הסיבה שנסתבב מזה שהרויח סר ממוז, אבל באמת הוא טעות דלא הסיבה גרמה לו הריות. רק מן השמים נגזר עליו שירויח וע"כ נסתבב שיקנה סחורה זו. ונמצא הריוח הוא . הסיבה. וקניית הסחורה הוא המסובב. כדי שעל ידה יהיה התכלית הנרצה". עכ"ל.

ויהיו חיי שרה (כג-א) - כל מה דעביד רחמנא למב עביד 9רש"י: כולן שוין לטובה. רבו המתפלאים על דברי רש"י: 'כולן שוין לטובה'. הרי אוכים הדברים להפרשיות הקודמות שם יכולים לראות איר עברו עליה רוב ימיה בצער. עד שהיתה בת צ' לא זכתה לפרי בטז. ומתור מעשיה יכולים להביז עד כמה היתה מצטערת על כר. כי כדי להיגאל מצער זה היתה מוכנה לדברים הגובלים במסירות נפש ממש. בכך שהסכימה להשוות את שפחתה אליה ולהשיאה לאברהם. כי עצם הדבר שאשה תסכים להכניס צרה לביתה היא בחינה של מסירות נפש, ולא רק שהסכימה אלא היא זו שהציעה זאת! ואת מי הציעה? לא אשה חשובה שהיתה במעמדה. אלא את זו ששימשה עד כה כשפחה בזויה הקנויה לה. זו הצרה נעשית ביום מז הימים נגבירה! ושרה הסכימה לכך, ולמה? כי אמרה 'אולי אבנה ממנה' (לעיל טז, ב) וברש"י שם: 'בזכות שאכניס את צרתי לביתי' זאת אומרת. שהסכימה להטיב עם שפחתה על אף שאיכות חייה תרד פלאים. כי מעתה תהיה היא בזויה בעיני שפחתה כל ימי חייה. יכל זה שמא' תזכה על ידי זה לתמורה ותזכה לחבוק בז. וזוהי הוכחה שצרה זו שלא וכתה לזרע הכבידה על נפשה עד מאוד. וזה היתה מנת חלקה עד שנת הצ' כאמור.

גם הצער של 'צרה לביתה' שקבלה על עצמה היתה מעל ומעבר לכוחותיה. והיא עצמה לא פיללה עד היכז תעיז שפחה זו להתגאות נגדה. וכשפירשה צערה לפני בעלה אברהם. השכיל אברהם לדעת שבכגון דא כשל כח הסבל, ואין עצה אחרת כי אם להכניע את הצרה, ואמר לה 'הנה שפחתך בידך, עשי לה הטוב בעניך' (לעיל טז, ו) הצדקת שרה עשתה זאת מחוסר ברירה. הרי שלא עברו עליה שנותיה בנעימים. בנוסף כר נלקחה אותה צדקת פעמיים בשבי הו ע"י פרעה והו ע"י אבימלר. ולולא שראה

לימודים מאת הרב אברהם דניאל

יהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה וגו' (כג-א) - בענין אמונה השגחה פרמית

"יודע ה' (תהלים לז, יח): "ויהיו חיי שרה מאה שנה (תהלים לז, יח): "יודע ה' 🗡 מי תמימים ונחלתם לעולם תהיה". כשם שהו תמימים כר שנותם תמימים". ע"כ. ודברי מדרש צריכים ביאור. דמהו הכוונה בזה שכל ימי שרה היו תמימים?

ונראה לבאר דברי המדרש. דהנה **רש"י** הביא דברי המדרש: רש"י דלמה נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט. פרחה נשמתה ממנה ומתה, וכפשוטו נראה. דסיבת מיתת שרה היתה משום שהשטן הגיד לשרה אימנו, שבנה יצחק נעקד על גבי העקידה, וע"כ פרחה נשמתה. אבל אילו לא הגיד השטן לשרה בשורה זה שיצחק נעקד על גבי העקידה לא היתה שרה מתה. אבל אמת הוא. דזהו טעות מחלטת ביסודות עיקרי האמונה בהשי״ת! שהרי אנו מאמיז בני מאמיז שכל דבר שבעולם הוא בגבול בדייוק ומסויים. ואיז שום אדם, אפילו על ידי בחירתו יכול לשנותו אפילו פורטה מרצונו של השי״ת. ועל כן, זמנה של שרה אימנו לחיות היתה על אותו רגע, והשטן לא הקדימה מיתה אפילו רגע. וא״כ יש פרש דוהו כוונת דברי המדרש. שכל שנותיו של שרה היתה 'תמימים'. ר"ל שלא מתה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (30)

Mentioning the Virus by Name. Question: Is there any source in *halacha* not to mention the scarv new virus by name? Is there a source to why some people say "yenem machla" - "that sickness" but refrain from mentioning the scary sickness by its name?

Answer: There are sources for such conduct and in the opinion of this writer it is a good idea (it can't hurt) to say "the Virus" when referring to the current global pandemic, a generic name that is understood by all. This is based on the following sources:

Source 1: The *Gemara* (1) discusses a certain old sickness and states that one should not mention it by name. Sefer Ben Yehoyada (2) brings a concept in the name of the Mekubalim that saying the name of a sickness can strengthen it and cause it to spread. He writes that this is the reason why we find many times in *Chazal* that leprosy is called "דבר אחר" - another item so as not to actually refer to the sickness by name.

Source 2: Sefer Taamei Haminhagim (3) brings from Sefer **Hamaor HaGadol** that in a time of plague or pandemic, people should not mention the disease by name because it somehow strengthens the power of the plague.

Source 3: I once heard from a *Talmid Chacham* (without being able to look it up) that in one edition of the **Chasam Sofer** on the section that lists the ten *makos* in *Mitzravim*, and concludes out and contact me. I would be glad to hear it.

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס with the simanim of Rebbi Yehuda, using the first letter of each

word - "דצ"ד עד"ש באח"ב". Most understand it that Rebbi Yehuda gave *simanim* in order to easily remember the ten *makos* and the order in which they came. However, the Chasam Sofer zt"l learns that Rebbi Yehuda had a different reason: he didn't want to mention them by name in a list, because it might cause these terrible plagues to actually occur. As a result, he listed them in a siman form. (Even the first opinion that does mention them might agree to the concept of "not mentioning" them, just that they held that these *makos*, which were brought for the good of *Klal Yisroel* while they were slaves in Egypt, are different.)

Conclusion: Since we have provided these three sources for "not mentioning" a sickness, I feel it is a justified conduct to not call the current pandemic by either of its two names which start with the letter "C", but rather to refer to it as "the Virus."

Mentioning the Virus by Name in Tefillah. Question: Based on the above, a new question arises. Should one mention the virus by name in *Tefillah*, while asking *Hashem* to remove the sickness?

Answer: I feel that since the *Sifrei Kodesh* bring in many places from the **Zohar Hakadosh**, that when one *davens* to *Hashem*, he should make his request with the exact details, thus, in this case, one should ask for its removal or a refuah shleima by name. Haggada shel Pesach, he says the same idea. He is discussing If anyone has anything to add to this concept, feel free to reach

בין הריחים – תבלין מדף היומי – עירובין דף צה:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

מצות און צריכות כוונה holds ת"ק holds היק According to this ״המוציא תפילין מכניםן זוג זוג. ת"ק מבר מצות אין צריכות כוונה" he also holds עובר בל תוסיף. Even though he's not having in mind to be עובר בל תוסיף. Even though he's not having in mind to be עובר, וואסיף, he's עובר בל תוסיף even without עובר בל תוסיף asks, according to the עובר בל תוסיף that even if you hold מצות אין צריכות כוונה. if you have specific מוצא not to be מוצא ont to be מוצא and to be מוצא specific מוצא he could have specific מוצא א יוצא wear 2 pairs at a time & not be עובר בל תוסיף? **Rav Elchanan zt/"!** [קובץ שיעורים ח"ב, ס' לגן] answers that only if you hold מצות צריכות כוונה. does not being מכניץ to be מיכוין help, because since they hold kavana is necessary, if I don't have kavana it's not only a קיים in the but also the מעשה מצוה sin't complete. But according to those that hold איז צריכות כוונה without kavana. or even with מעשה מצוה the is complete. However, with שלא לצאת there is only an issue with the קיום המצוה because one can't be מעשה מצוה against his will. So, in this case since there is a good מעשה מצוה & one is still עובר בל תוסיף, even without the קיום. So, the idea of the טורי אבן won't work. so if one would. שבת זמו תפיליז holds ת"ק, holds שבת זמו תפיליז. The mishnah is if שבת זמו תפיליז. The שבת זמו תפיליז wear 2 pairs it would be בל תוסיף. **Rashi** adds that the איסור בל תוסיף makes the second pair a עובר (burden) & the wearer would be עובר הוצאה (carrying) for carrying/wearing something that is not classified as a תכשיט. The מנחת חינוד (מבחת חינוד says that from this הוצאה) הוצאה we see a יטוד that when one wears something that is אסור to wear (for any reason) it turns the item into a משאוי & one is יעובר הוצאה & one is Therefore, if one would wear leather shoes on Yom Kippur in רשות הרבים, not only is he עובר נעילת הסנדל, but also הוצאה, because the איסור נעילת הסנדל turns the shoes into a משאוי.

R' Yissachar Dov Rokeach zt"l (Belzer Rebbe) would say:

"ווצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה" - When Eliezer came to *Aram Naharayim* to find a bride for his master's son, Yitzchok, he brought jewelry and clothing for the future bride. How did he know what size clothing to bring, after all. Rivka was only three years old at the time? In fact, Eliezer didn't bring clothing to wear, but a sample of the modest clothing that women wore in Avraham's household. Rivka saw them and recognized the modest ways of Eliezer's master and agreed to become part of such a family. This, too, proved to Eliezer, that she was the correct zivug for Yitzchok."

A Wise Man would say: "A real pessimist extends to the point of even suspecting the sincerity of his fellow pessimists."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

BUT totally with us! ... We don't feel Him... BUT you CAN & must connect! *it's our Test*

103.580+

פוקדש לעילוי נשפת ר' אריה ליב בו יעקב ז"ל יארצייט בט"ז מרחשוו נפטרה בכ"ה מרחשון חש"פ * חנצב"ה

מעשה אבות סימן

ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען (כנ-ים)

Before one of his overseas trips, a woman asked **Rabbi Yerachmiel Milstein**, a lecturer in *Aish HaTorah's* Discovery Program, if he could take a suitcase to *Eretz Yisroel* for her. Reb Yerachmiel was happy to do the favor and she was appreciative of his graciousness. R' Yerachmiel made it to the airport in time. After take-off, he prepared for some of his upcoming meetings at Aish HaTorah, and then sat back and reflected on the possibility of visiting his grandmother's kever.

R' Yerachmiel's grandmother, Rebbetzin Fayga Gnatt a"h, was the daughter of R' Yerachmiel Yaakov Gnatt zt"l. Being able to visit her kever in Cholon held special significance for R' Yerachmiel, who was named after his great-grandfather. He had been unable to travel to Cholon on his last few trips to *Eretz Yisroel*, which made him all the more eager to do so now.

On the third day of his trip, R' Yerachmiel was planning his visit to the cemetery when the doorbell rang. It was Chaim Stern. who came to pick up the suitcase his sister-in-law had sent with R' Yerachmiel. Chaim and Yerachmiel had never met but they quickly got acquainted. "So what are your plans for today?" Chaim asked. "I'm hoping to take care of a few things near the Tel Aviv area," was the reply. "No kidding? That's exactly where I'm headed now. My taxi is waiting for me outside. Maybe you'd like to come along? I would enjoy a companion and there's a place on the way where you could get off and catch a bus," R' Yerachmiel always liked to take advantage of unexpected opportunities. "Sure," he said. "Just let me grab my hat."

About twenty minutes outside of Jerusalem, after a short pit stop to buy a drink, R' Yerachmiel reached for his wallet. Suddenly, his stomach bottomed out in the free-fall panic known by anyone who has ever forgotten his wallet at home. R' Yerachmiel helplessly pictured his wallet sitting on the night table in his bedroom in *Har Nof*. He didn't even have any small change in his pocket. He was penniless. He reviewed his options quickly. He could ask Chaim to take him back to Jerusalem. But that would delay Chaim by almost an hour. He could borrow some money from him but Yerachmiel would need enough for bus fares around Tel Aviv and Cholon and back to Jerusalem in the evening. He couldn't bring himself to ask someone he barely knew for that much money. Getting back to Jerusalem wasn't his biggest concern - what really upset him was that there was no way he could visit his grandmother's kever in Cholon. As this was the only free day of his trip, it meant he would have to forfeit this most meaningful item on his agenda. And who knows how long it would be until he'd be back in Eretz Yisroel again? Waves of disappointment washed over R' Yerachmiel as he hid his shame and despair behind a false smile.

And then came the question R' Yerachmiel was dreading. "So, what are you planning to do today in Tel Aviv?"

"Well, uh, I, uh, was planning to... visit my grandmother's kever in Cholon." R' Yerachmiel's voice trailed off as he thought about the visit which he obviously would not be making now. Chaim sat up abruptly, as if the taxi had stopped short. "You are going to your grandmother's kever?" he echoed in a whisper. R' Yerachmiel nodded, puzzled at Chaim's response. "You're going to daven at your bubby's kever," Chaim repeated slowly, almost to himself. He turned his face towards the window.

A few moments later he turned back to R' Yerachmiel with reddened eyes. "Look, would you please do me a tremendous favor?" Chaim begged. Suddenly, he took out his wallet and quickly removed a few bills. He urgently pressed them into R' Yerachmiel's palm. "Here's three hundred *shekels*. I know you don't need the money. But please, let me sponsor your trip to the kever. Take taxis wherever you have to go today... on me." R' Yerachmiel was shocked. Chaim swallowed and continued. "My grandparents were all killed in the Holocaust, My parents' entire families were wiped out without a trace. How I envy you that you even know where your grandparents are buried!" Tears filled his eyes. "I will never have the zechus to daven at my grandparents' kevarim. If you will accept this money from me, then I might have a small share in the great mitzvah that you are doing today. Please, I realize you hardly know me. But it would mean so much to me if you would accept this money."

R' Yerachmiel was speechless. He barely managed to nod his head in agreement. "Thank you," Chaim said. "Thank you so much." R' Yerachmiel's tefillos that day at his grandmother's kever held even more significance than usual. (Wikler's Classics)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DINCE TO והמלך דוד זקן בא בימים ... (מלכים א' א-א)

days." the Haftorah details how Dovid Hamelech had also reached the end of his life. However, the question begs to be asked: is it not the way of the world for one to grow old and then pass on? What is the major significance and connection between Avraham Avinu and Dovid Hamelech's old age?

R' Moshe Chaim Ephraim of Sedilkov zt"l (Degel **Machane Ephraim**) explains that while general knowledge is the greatest tool a person can have in life, and indeed, many have died trying to attain it, Chazal maintain that the experience one gets just from living a long life is by far the best kind of knowledge one can acquire. This is because a

Just as the *Torah* describes *Avraham Avinu* in this week's person's character and mindset are shaped by his life's ups parsha as one who had become "old and coming to his" and downs, and it is imperative for him to learn to simply weather all the "storms of life" just to remain afloat. Furthermore, knowledge has the ability to "buy" what one is missing in life, thus making his life more robust and fulfilling.

> The *Torah* specifically mentions that *Avraham Avinu* was an old man since it connotes the incredible life-experience -knowledge (aside from the knowledge he gleaned from learning *Torah*) that he possessed and was eager to pass along to the next generation – specifically his son *Yitzchok Avinu*. Dovid Hamelech too had a rich plethora of life experiences which he wished to impart to his children and so the Navi adopted the same wording (ז'קו בא בימים) as by Avraham Avinu.

ויצא יצחק לשוח בשָרה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים וגו' (כד-סג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Chazal derive from this posuk that Yitzchok Avinu introduced the tefillah of Mincha. As Rashi notes, the word "לשח" is associated with davening, as it says in Tehillim, "זלפני ה' ישפך שירור". In fact, the Medrash lists שירו as one of the expressions of tefilla. However, the word שמח has a slightly mundane implication; a conversation. Wouldn't something like tefillah, such a lofty, sacred avodah, have a more befitting title, such as "רנה", another expression, which expresses an exalted and uplifting feeling?

I believe the following short story, which I once heard from my father shlit'a, belies the deeper machshava here. There was once a Polish gentile who served as a janitor in a shul. He was once observed praying to Hashem on a Motzei Yom Kippur. When asked to explain his actions, he replied that he was inspired when he watched a guest *daven*. They pressed him further and asked, "You've been here for years and seen countless people davening, what changed?" He gave a simple yet piercing observation. "Yes, I've seen many people praying to G-d, but this time I saw a man speaking with G-d. I then realized if someone can converse with G-d, I would like to also." Yitchok Avinu's relationship with Hashem was so real that his "mundane" שיחם was with *Hashem*. He realized how close *Hashem* is to us and how much He wants to hear our voices.

R' Shloime Wolbe zt''l, adds a point that complements this. The Mishna in Avos says, "בן תשעים לשוח" (some pronounce it as a "shin" others as a "sin"). An older man, detached from the many physical encumbrances and distractions of this world. can connect to Hashem and maintain a real "שיחה" with Him. Yitzchok was younger, not quite a 90-year-old man, but yet, he amassed that knowhow to connect to Hashem always, to constantly ask, beseech and just talk to Hashem. In these uncertain times, we are in need of so many yeshuos. Let us connect more, talk to Him more, and have real conversation with Hashem.

משל למה הדבר דומה ואתה אדני המלך דוד עיני כל ישראל עליך להגיד להם (מלכים א' א:כ) משל: With the petirah of the Posek Hador, HaGaon R' **Dovid Feinstein** zt"l, the world has lost a leader in *Torah*, avodah and chessed. R' Dovid, in his uniquely quiet and unassuming manner, always looked out for others. He was a big "Tehillim zugger" (Tehillim sayer) and once told someone, "I don't know why people today don't say *Tehillim* like they used to in the past."

Recently, one of Ray Dovid's grandsons showed him a picture of **R' Chaim Kanievsky** shlita, davening for R' Dovid with a full size poster in front of him with the words clearly printed: "רפואה שלמה להרה "ג רב דוד בו שימא שליט"א".

When R' Dovid saw it, he began to smile. His grandson looked surprised and asked him, "Zaidy, why do you smile? What's so funny about this picture?"

After a little pressure, R' Dovid pulled out an envelope him soon with the coming of *Moshiach Tzidkeinu*

with a postmark from Eretz Yisroel and removed a handwritten letter from none other than R' Chaim Kanievsky. In the letter, R' Chaim requests of R' Dovid to be mispallel FOR HIM because R' Chaim had contracted the Coronavirus and was in need of *Rachamei Shamayim*.

R' Dovid was amused that now, R' Chaim took the time to daven for him - and of course, he reciprocated in kind! נמשל: Just as *Dovid Hamelech* was looked upon by all of the Jewish people, to lead them with his wisdom and guidance, "להגיד להם" - to speak to them and direct them with good advice and insight in the future, the *Posek Hador*, R' Dovid Feinstein zt"l, was looked upon through the eyes of all of Klal Yisroel, to provide halachic psak, divrei Torah and invaluable guidance to "acheinu kol bais visroel," who turned to him from all over the world. May he be a *meilitz* vosher for all of Klal Yisroel and may we be reunited with

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ... (כג-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The *Torah* uses numerous words to describe the years of *Sara Imeinu*. Rashi explains the reason is because all of her days and years were EQUALLY GOOD! How can that be? Does that mean that the day she was kidnapped by Pharaoh or by Avimelech, was equally as good as the day she gave birth to Yitzchok? Is that possible? The answer is yes. In the eyes of Sarah they were all good because Sarah lived with Hashem and everything Hashem does is GOOD! The reason why we have BAD days and experiences in life is because we don't understand the definition of GOOD and BAD. We define good as comfortable, enjoyable, what makes ME feel happy. We define bad as uncomfortable, unenjoyable, what makes ME not feel happy! The problem is that these definitions are completely wrong and it throws off our entire perception of life.

R' Yitzchok Kirzner zt''l explains that the definition of GOOD is anything that brings me closer to my goal and purpose in life - which is to have kirvas Elokim, to come closer to Hashem at all times. It may not be comfortable or enjoyable but often the hard and most difficult things we go through in our lives are the BEST things that could have happened to us, because they bring us closer to our goal! When someone says they had a BAD day, that might be the furthest thing from the truth. Perhaps they had a frustrating, difficult, painful or challenging day, but it was certainly not BAD! Hashem doesn' make BAD days! Often the days we call GOOD, days that are filled with leisure, fun, physical pleasure or honor, are really not so good after all. In fact, they are bad for us because they remove us from the purpose of our lives.

Sara Imeinu lived with Hashem. Her entire existence revolved around kirvas Hashem. She knew that everything Hashem did is good, so whether it was comfortable or enjoyable for her or not, it really didn't matter, it was all GOOD! Every day was EQUALLY GOOD because Sarah truly understood the definition of GOOD and her true purpose in life!